

Devotamentul pompierilor

Pentru că plănuim cu grupul de tineri o excursie la pompierii din localitate, am vrut să ținem un devotament în spiritul programului unității. Dar nu am găsit prea mult material pentru el, așa că am lucrat ceva singur. Scopul a fost de a crea o paralelă tangibilă între experiența pompierilor și Evanghelie, dar în același timp de a putea transmite o aplicație practică pentru viața de zi cu zi, în special pentru mulți copii din grupul nostru de tineri.

Introducere

Distribuiți pasaje din Biblie, puneți-i să caute și să aștepte (să fie pregătiți să înceapă să citească imediat: 2 Tim 1:10 și Ioan 1:12)

Poveste - Andi și pompierul

Andi s-a trezit brusc. Cu puțin timp în urmă, visase cum se juca cu noul său Lego. Dar ceva era diferit. Era un miros atât de înțepător în cameră. L-a durut foarte tare nasul. Chiar și atunci când a inhalat a fost cu adevărat oribil. A trebuit să tușească. Ce se întâmpla? S-a întins lângă el și a aprins lampa de lângă pat. Era foarte fum în cameră! S-a strecurat repede din pat și a fugit spre ușa camerei. Dar când a deschis-o, l-a lovit o asemenea căldură încât a căzut pe spate și a trântit din nou ușa. Foc. Foc! Acolo. Se auzeau și sirenele pompierilor. Dar părinții lui? Ei și sora lui mai mică dormeau jos. Sunt bine? Doamne, te rog, fă-i bine și ajută-mă să ies de aici! Lacrimile îi veneau în ochi, era speriat. Dintr-o dată a auzit o bătaie. Bătaia a venit de la fereastra lui și, sigur, așa e! În fața ferestrei sale se afla un bărbat într-un coș de salvare, un pompier care bătea la fereastră. Andi a alergat la fereastră și cu toată agitația aproape că nu a reușit să o deschidă. Pompierul l-a privit liniștit și încrezător. Andi a reușit să o facă, iar bărbatul i-a întins mâna. "Nu vă fie teamă! Dă-mi mâna și vino alături de mine în coșul de salvare." Bărbatul era calm și liniștit. Andi s-a urcat pe pervazul ferestrei sale. S-a sprijinit pe o parte de cadru și apoi a privit în jos. Un băț era cam mare,

până la urmă. A înghițit în sec. Se uită înapoi la bărbat, care stătea încă acolo cu mâna întinsă, așteptând, dând din cap cu încredere. Andi a înghițit din nou în sec. Apoi i-a cerut încă o dată, pe scurt, lui Dumnezeu curaj și protecție, întinzând mai întâi o mână către bărbat, apoi cealaltă. Pompierul îl ținea strâns de mână. Andi s-a împins cu picioarele, iar pompierul l-a prins, apoi era deja cu el în coșul de salvare. Abia acum Andi a văzut că acel coș aparținea unei mașini mari de pompieri. Și s-a îndepărtat tot mai mult de fereastra lui. Când au ajuns la sol, și-a dat seama că își ținuse respirația. Rămas fără suflare, a aspirat cu lăcomie aerul. Atunci mama și tata s-au repezit spre el. Mama o ținea în brațe pe Paula, surioara lui mai mică. Andi a simțit că i se înmoaie picioarele, dar tatăl său l-a prins. A fost salvat!

Partea principală

Andi, în poveste, era blocat în camera lui și avea nevoie disperată de ajutor. A avut nevoie de un pompier care să-l salveze(*arată poza unui pompier*). Altfel ar fi murit. Pompierii au fost acolo și l-au salvat din casa în flăcări. Și avem nevoie de salvări la fel de mult.

De ce faci asta?

De ce avem noi nevoie de mântuire? - pentru că suntem păcătoși

Dumnezeu este atât de mare și de perfect și de glorios și de frumos încât chiar și cel mai scurt gând rău față de altcineva este suficient pentru a ne face nevrednici să venim înaintea acestui mare Dumnezeu. Dar știu despre mine că am făcut mult mai rău decât un singur gând rău. Și nici eu nu pot sta în fața lui Dumnezeu. De aceea am nevoie de salvare. La fel ca pompierul din poveste, Dumnezeu ne-a întins mâna prin Isus. Pentru că Isus a murit pentru toate relele și relele din viața mea, pot veni din nou înaintea lui Dumnezeu. Și nu există bucurie mai mare decât aceea de a fi cu Dumnezeu!

>

Pasajul biblic 1: 2 Timotei 1:10 (*lasă să se citească*)

Ne dă viață prin aceasta pentru că ne-a salvat. Dar, la fel ca în poveste, este nevoie să acceptăm mâna. La fel cum Andi a trebuit să se întindă și să ia mâna

pompierului, tot așa depinde de noi dacă credem în Isus și dacă credem că a murit pe cruce pentru vina noastră.

Pasajul biblic 2: Ioan 1:12 (*lasă să se citească*)

>

Pompierul i-a salvat viața lui Andi și Isus poate salva viețile noastre și putem avea viață veșnică prin El.

Vreau să vă citesc un alt pasaj din Scriptură, **Isaia 40:26-31**

Nu i-a fost ușor lui Andi să-și facă curaj și să ia mâna pompierului. Și Dumnezeu știe, de asemenea, cât de greu este uneori să ajungi la El peste o înălțime aparent insurmontabilă sau să perseverezi în viața de zi cu zi. Andi, în poveste, s-a gândit și el la o rugăciune rapidă de împingere către Dumnezeu înainte de a-și face curaj să se lase dus și să cadă în mâinile pompierului. La fel ca un vultur care se încrede că aripile pe care le are de la Dumnezeu îl vor purta, Andi s-a încrezut în Dumnezeu că îl va aduce în siguranță peste înălțimea dintre fereastră și coșul de salvare. (*Arătând o imagine de vultur*)

În același mod, putem veni la Dumnezeu indiferent de ceea ce trăim. Fie că este vorba de o temă școlară dificilă, fie că te gândești că studiul devine prea mult pentru tine. Sau dacă vă simțiți stresat acasă pentru că se întâmplă multe, pentru că dumneavoastră sau cineva din familie este bolnav. Sau dacă aveți o problemă și nu știți cum să o rezolvați. Un pompier este acolo pentru a vă ajuta într-o anumită situație. Dar Dumnezeu este întotdeauna acolo. Așa cum tocmai am citit din Isaia: Acestui mare Dumnezeu nu-i pasă de tine, îi pasă și de tine și de fiecare secundă din viața ta. Fie că vă aflați într-o casă în flăcări sau că stați în fața unei simple teme de casă

Concluzie

Vreau să vă reiterez cele două gânduri care sunt importante pentru mine în acest devotament:

-->Avem nevoie de mântuire și Dumnezeu ne întinde mâna, iar noi putem să o obținem crezând că Isus a murit pentru vina noastră. (*Arată din nou imaginea pompierului*)

--> Dumnezeu îți promite că, dacă te încrezi în El, îți va da putere atunci când ești epuizat sau neputincios. *(Arată din nou imaginea vulturului)*